

Jaargang 20 - Nummer 1 - Maart 2014

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de Stichtingsvoorzitter	4
Van den Kluscom.	5
Het BiddersjaarsCom weekend.	8
Visserijdagen	10
Slag in de Rondte 2013	12
Uit het logboek.	14
VVT artikelen afgeprijsd!	16
Het avontuur met de kuilstok. Deel 1	17
Bij de Olielamp: Gert Jan Luijendijk	19
Algemene Informatie BU130	24
Algemene Informatie VVT	26
Opkomend Tij	27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Koos Eerden

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

275 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Ivo van Kreveld
Jeppe Bijker
Marieke van der Tuin
Marie-Louise Brantjes
Martijn Nijenstein
Michel Damhuis

Redactioneel

Beste Lezer,

Vol trots presenteer ik de allereerste Bulletalie die ik heb mogen maken. Binnen de VVT heeft er een bestuurswissel plaatsgevonden. Roy de Bokx is afgetreden als voorzitter en Guus Bening volgt hem op. Ikzelf, Koos Eerden, heb op mijn beurt Guus vervangen als commissaris Bulletalie & Activiteiten.

Op dit moment ben ik zelf eerstejaars lid bij de Bolk en volg ik een pre-master Computer Engineering aan de TU-Delft. Zeilen op Trui vind ik erg leuk, ik ben dan ook sinds kort Maat In Opleiding geworden. Maar genoeg over mij, laten we het over onze mooie botter hebben.

Het winteronderhoud is weer klaar en Trui ligt er weer mooi bij. Het vaarseizoen is weer begonnen en de planning ziet er veelbelovend uit. In het voorjaar zal Trui na een lange tijd weer eens naar Zeeland toe varen en daar enkele weken blijven.

Tijdens de zomerweken is het plan om met Trui de Waddeneilanden af te varen en naar Denemarken te reizen. Dit lukt natuurlijk alleen als er voldoende zomerweken verhuurd worden. Als het jou ook gaaf lijkt om een zomerweek te huren kan ik je van harte aanbevelen om dit ook zeker te doen! Ook is het natuurlijk mogelijk om op een ander moment mee te varen.

Sinds de vorige Bulletalie is er natuurlijk nog veel gevaren met Trui. Deze Bulletalie staat daarom weer vol met stukjes over botteractiviteiten van de afgelopen maanden. Allereerst heeft het eerstejaarsweekend plaatsgevonden welke georganiseerd werd door de biddersjaarscom. De week erna vonden de visserijdagen plaats. Rondom deze visserijdagen is er nogal een avontuur ontstaan rondom onze kuilboom. Het eerste deel van dit hele avontuur is terug te lezen in deze Bulletalie. Ten slotte heeft Trui weer meegedaan aan de Slag in de Rondte en heeft Martijn een interview gehouden met Gert Jan Luijendijk welke in de rubriek 'Bij de olielamp' terug te lezen is.

Ik wens je veel leesplezier toe met deze Bulletalie. Vergeet vooral niet te kijken naar de diverse aanbiedingen van de VVT waarbij onder andere de gave posters en frisbees zijn afgeprijsd.

Koos Eerden, Commissaris Bulletalie en Activiteiten

L. van Dijk

Houthandel - Zagerij B.V.

Am. Noten
Essen
Iroko
Mahonie
Robinia
Teak

Eiken

ook voor: gangen, krommers, roeren en zwaarden

Zijtak 8-10
1251 RS Laren NH
Tel 035 53 11 024
Fax 035 53 82 871
Email info@dijkhout.com
www.dijkhout.com

Van de Stichtingsvoorzitter

Sinds de vorige Bulletalie is er veel gebeurd: we hebben weer vele weekenden in het najaar gevaren, we hebben meegedaan met de Visserijdagen en daarnaast heb ik zelf nog meegevaren met de Slag in de Rondte!

Vanaf begin december is er weer elk weekend geklust aan Trui. Met vele klussers zijn er vele klusdagen gemaakt en is al het onderhoud van Trui weer op tijd afgekomen! Ook was er nog tijd voor speciale projectjes: deze winter is het achterdekje vervangen en is er zelfs een kopband vervangen! Dankzij de ervaring die we afgelopen zomer in Elburg hebben opgedaan konden we het nu helemaal zelf, zonder hulp van een scheepstimmerman.

Tijdens de opening van het vaarseizoen hebben we officieel afscheid genomen van Emiel als voorzitter van de Stichting. Ook is natuurlijk weer de klustrofee uitgereikt voor de klusser die er dit jaar uitsprong: deze was dit jaar voor Koos! Hij heeft een mooi 'bedlampje' gekregen, gemaakt van de kopband en het achterdekje.

Vanaf 28 februari zijn we weer aan het varen. Dit jaar niet suf op het IJssel- en Markermeer maar op de Zeeuwse wateren! Ik ben benieuwd hoe het bevalt en ga zelf natuurlijk binnenkort ook nog lekker varen op de Oosterschelde, Grevelingen en Haringvliet! Wil jij ook nog mee? Wees er snel bij, 5-6 april is het laatste weekend in Zeeland voor we weer terugkeren naar Enkhuizen.

*Marieke van der Tuin,
Voorzitter Stichting tot behoud van de BU130*

Van den Kluscom

Nu ik het ambt van Kluscom voor het tweede jaar op rij uitoefen en ook een stukje in het blad de 'Bulletalie' schrijf heb ik mij tot doel gemaakt naast eene beschrijving der uitgevoerde werkzaamheden ook den sfeer die past bij het uitoefenen van zoo'n ambacht op te roepen. Het is daarom dat ik zal poogen mij te bedienen van den spelling van De Vries en Te Winkel uit 1863.

Op 't moment van schrijven bevind ik mij in den sneltrein die mij door den Veluwschen nacht naar Enschede brengt, alwaar ik mijn ouders zal bezoeken. De geur der stockteer waarmee ik eenige ietwat schraal oogende dekenpoten heb ingesmeerd walmt nog van mijn handen. Het onderhoud van den botter is voor dit jaar reeds bijna gedaan. Ook het laatste houtwerk in de kuip is vandaag in de smeer gezet zodat het weer een jaar beschermd zal zijn tegen de inwerking van weer en wind.

Verleden week onderging de schuit haar jaarlijkse hellingbeurt op de helling der 'Koningspoort.' Wanneer nu een buitenstaander, buiten den hoognodigen koffiepauzes, den werf bezocht zou hebben dan zou eenig ontzag voor de vlijt waarmee de aanwezige jongelingen, in regen en zonneschijn, den arbeid aanvatten hem zeker deelgeworden zijn. Allereerst zou hem de harsige geur der harpuijs, of beter gezegd smeer, opvallen. Deze smeer, die wij reeds voor twee jaaren zelf roeren uit pijnhars en lijnolie, beschermt den blanke delen der schuit door de vorming van een vettig laagje. Voorts zou hij deelgenoot worden van den friszuren geur van vers eikenhout. Door den ongeoeffende handen der amateurtimmerlieden werd hier de in Elburg opgedaane kennis in de praktijk gebracht en, na nauwkeurig meten, zelf een kopband uitgeschaafd. Met den bebaarde koppen onder het schaafsel en stof werd het gevaarte aan boord gebracht alwaar het wonderwel bleek te passen.

Gedurende dit seizoen zijn weer bergen werk verzet. Wegens verregaande rotheid is bijvoorbeeld ook het achterdekje vervangen. Uit eiken planken die nog bestemd waren voor den restauratie van het voorschip verleden zomer zijn de delen passend gezaagd. Zij moesten nog tot den hellingweek wachten alvorens iemand zich over hen ontfermde en hen definitief bevestigde.

Behoudens de naaden van voornoemd achterdekje is er van 't jaar niet veel

gekalfaat. Slechts de kim aan stuurboord en eenige naaden in het achterschip behoeften aandacht. De groote zorg die hieraan verleden jaar en in Elburg is besteed lijkt zijn vruchten af te werpen.

Nu zal ik wegens den groote passendheid ervan een stuk citeren uit Fred Thomas' werk *Weikend Water*, uit 1940, door mij gevonden in een Tagrijn uit het jaar 1990 welke wij van Martin, buurman van Stefan en Marie-Louise, bekomen mochten (Waarvoor dank!) en hetwelk mij op het idee bracht dezen oudbolligen spelling te hanteren.

“Een der groote geneugten van dit leven in vrijheid is de eetlust dien je krijgt, zoo'n ziltten gretigen honger, waar je aan wal geen begrip van hebt. Een gezond jeukerig gevoel in je maag, waarbij het sober maar degelijk menu, dat je te wachten staat, al uren tevoren culinaire visioenen wekt van deugdzaame smakelijkheid. Ik geloof, dat zelfs de grootste lekkerbek aan wal daar werkelijk geen weet van heeft. Hij mag zich te goed doen aan wat in overvloed, met fijnproeverskennis en goeden smaak, wordt voorgezet, maar hij mist dat wondere gevoel, van binnen en ergens hoog in de keel, waardoor zoo'n maaltijd werkelijk een festijn wordt. Daarvoor is het noodig dat je eens frisch doorspuit, zon een zeelucht, maar ook wind en regen flink op je in laat werken, om al wat aan stadsche dompigheid en sleur, benauwd en verveeld, nog in en aan je hangen bleef, grondig op te ruimen. Zoo uitgewaaid en doorgeblazen, met pure hoogtezoon, wordt je een ander mensch met weer gezonden trek in goede, eenvoudige dingen, die bij het leven hooren en het veraangenamen.”

Want wat een eetlust heeft dat werkvolk. Zoowel bij het middageten, waarbij brood na brood, twee -neen- driedubbel belegd, verorberd wordt, als bij het avondeten,

bereid door kundige Bolksche koks die het steeds weer klaarspeelen een eenvoudige doch voedzame en vooral overvloedige dis op tafel te brengen. Het is welzeker mede deze koks te verdanken dat menig klusser den volgenden morgen bij het krieken der dag weer fris en fruitig ten tooneele verscheen om nog een dag aan te vatten.

Het komend weekeinde zullen alle benodigdheden om te kunnen varen

weer aan boord worden gebracht en alle zeilen worden aangeslagen. Daarna zal het schip naar den Zeeuwsche stroomen worden gevaren voor een voorseizoen op voor velen onbekend vaarwater.

Dan wensch ik als laatst nog alle klussers te bedanken dien al dezen arbeid verzet hebben. De botter ziet er weer piekfijn uit, wij kunnen er allen weer een jaar plezier van hebben en dat is uw verdienst.

*Johan Zielman
Kluscommissaris Strichting tot het behoud van de BU130*

Het BiddersjaarsCom weekend

Het is al weer een aantal maanden geleden dat de BotterSjaarsCom een weekendje zeilen op Trui had georganiseerd, maar het staat nog steeds goed in mijn geheugen gegrift. Vergeleken met alle sterke verhalen die ik de eerste week na de kerstvakantie van de schippers heb gehoord stelde het eigenlijk niet veel voor, maar het was zeker niet saai. Een verslag van het weekend:

Het begon op een vrijdagavond op de Bolk, de omnomcom zou die avond hun taarten maaltijd uitproberen en wij gingen verzamelen om daarna met z'n allen naar Enkhuizen te gaan. De commissie zelf, bestaande uit Jimmy, Thijs en ikzelf (Huib) zou natuurlijk meegaan, daarbij waren Jelle en Jasper, als nautisch personeel, ook mee, verder werd het vooronder opgevuld met Ivo (QQ'er van de naKMTcom), Koos, Bart en Sem. Sem kwam helaas niet opdagen, dus hadden we ieder wat meer slaapruiimte.

Na de omnomcom maaltijd was het dan zover, Jelle was er inmiddels ook en zonder Jimmy en Jasper, die met de auto gingen om goederen te vervoeren, gingen we dan door de stromende regen op pad. Eenmaal in Enkhuizen aangekomen werden de levensmiddelen, bagage en personen ingeladen en na wat warmte van de kachel en een biertje was het dan toch tijd om te gaan slapen.

De zaterdagochtend brak aan en nadat iedereen uit zijn roes ontwaakt was, ging de ene helft van de groep nog een paar last-minute boodschappen doen terwijl de anderen de boot vaarklaar maakten. Ikzelf zat bij de eerste groep, die onder leiding van Jasper nog wat extra groenten en brood ging inslaan. Toen we al weer bijna terug waren kreeg Jasper een telefoontje van Jelle, "of we nog een fles afwasmiddel konden halen, die op Trui was op". Ik dus weer terug naar de winkel gerend voor een fles afwasmiddel. Na heerlijke eieren met spek was het dan toch tijd om te gaan varen, alles was gereed, maar helaas, ondanks de apocalyptische weersvoorspellingen was er nauwelijks een zuchtje wind, dus dobberden we rustig richting Medemblik. Om de tijd te doden werd er flink wat geblufdobbel en om warm te blijven werden er

twee geïmproviseerde roeispanten ingezet om toch nog wat extra snelheid te krijgen. Langzaam maar zeker kwamen we steeds dichterbij Medemblik en bereikten dan toch uiteindelijk de haven. Er werd gestart met de voorbereiding van de maaltijd voor die avond: Kaasfondue, waar ik voor verantwoordelijk was. Wonderbaarlijk genoeg lukte het recept en konden we gezamenlijk om de kachel genieten van een pot vloeibare kaas met stokbrood en broccoli, heerlijk. 's Avonds werd er nog wat bier gedronken, verhalen uit de boekjes op trui voorgelezen en was er een concert van bierflesfluitjes.

Zondag was het weer omgeslagen, de hele dag regen, windkracht 5 à 6, hoge golven. Mijn maag vond het niet al te plezant, ik heb dan ook een aantal keren de vissen in het IJsselmeer gevoed. We maakten ook weinig vooruitgang op de weg terug naar Enkhuizen, dus werd besloten om terug te keren naar Medemblik, alwaar wij onder het genot van een kop warme chocomel onze kleren lieten drogen en de

reis terug naar Delft voorbereidden. Na de boot te hebben opgeruimd en alles te hebben ingepakt vertrokken we per bus naar Hoorn om van daaruit te trein te nemen richting Delft. En zo kwam het BotterSjaarCom weekend ten einde.

Huib Versteeg

Visserijdagen

Mijn eerste kennismaking met de visserijdagen begon op zondag 20 oktober 2013. Als eerstejaars botteraar was dit allemaal natuurlijk nieuw voor mij. Toen ik in Workum aankwam, was men op Trui net druk bezig met de autoband die men daarvoor om de schroef had weten te krijgen. De eerste minuten heb ik daarom samen met andere mensen op het voordek doorgebracht, zodat de schroef omhoog kwam en men er beter bij kon. Daarna hebben we de kuilboom aan boord gebracht (waarbij ondanks het herhaaldelijk "Pas Op!" schreeuwen toch nog een omstander zijn hoofd stootte). De kuilboom hadden we kort daarop gekregen en was daarmee onze eerste eigen kuilboom. Iets waar we trots op konden zijn.

Op maandag begonnen de visserijdagen pas echt. Na het komen en gaan van mensen op zondag stond de bemanning nu vast: Marie-Louise als schipper en verder Diede, Eduard, Johan, Frederik en ik. Om de haven uit te komen moesten we jagen. Hiervoor hadden we een geweldige jaagploeg op de wal staan zodat we als een van de eerste de haven uit waren.

Eenmaal de haven uit begon het echte werk. De kuil werd overboord gezet en na een tijdje vissen hadden we toch een aardige hoeveelheid spiering. Vervolgens hebben we ons eerste perkje staand want uitgezet en zijn we in de haven van Oude-Zeug gaan liggen. Hier hebben we 's avonds een spieringparty gehouden met enkele andere boten die aan de visserijdagen meededen.

De dinsdag, tja dat was een dag die we graag anders hadden gezien. We werden om 6 uur al gewekt door een man met vage verhalen over het verhalen van de boot. De binnenvaarder waar we naast lagen moest laden en daarvoor moesten wij blijkbaar aan de kant. We besloten dus maar meteen om weg te varen. Bij het wegvaren moesten we helaas ook nog een motorminut maken, dubbele pech dus.

Vervolgens hebben we ons perkje in één keer aangevaren maar er bleek enkel ondermaats spul in te zitten en een vervelende krab die erg aan zijn positie gehecht was. Vervolgens hebben we de kuil over stuurboord uitgegooid en zijn we wezen kuilen. Het resultaat was weer een redelijke hoeveelheid spiering. Vervolgens fietsten we de kuilboom uit aan bakboord om daarna overstag te gaan en het nog eens te proberen. Tijdens deze manoeuvre sloeg de kuilboom overboord en dreef naast de

boot. Bij het binnenhalen bleek deze gebroken te zijn. Balen! Onze eerste eigen kuilboom was nu alweer stuk.

Die avond zijn we maar voor Hindeloopen voor anker gegaan. We hadden de huikjes net over de zeilen gedaan en zaten uit te rusten op het voordek toen bleek dat de joon van de EB58 wel erg dichtbij kwam. We waren losgeslagen. Als een gek hebben we de huikjes weer losgemaakt en het anker binnengehaald. En jawel, we hadden beet. Gelukkig hadden we alleen het lijntje van de joon te pakken en hoefde we niet een heel net uit de knoop te halen. We zijn opnieuw voor anker gegaan, dit keer met de grote dreg, en hebben toen eindelijk uit kunnen rusten.

Woensdag zijn we op zeil de haven van Workum ingelopen om vis aan te leveren voor de afslag. Een van de deelnemers had een gigantische snoekbaars van meer dan 1 meter gevangen. Het mooie was dat onze spiering per pond meer opbracht, namelijk een mooi bedrag van €1,50. Ondertussen was Eduard vertrokken. Vanwege storm konden we pas donderdag weer uitvaren, wat ons de kans gaf om een andere kuilboom te regelen.

Donderdag en vrijdag waren topdagen. We hebben veel spiering gevangen waaronder één hele grote. Er kwam zelfs een hele groep meeuwen meevliegen. Tijdens het kuilen zaten we te genieten van het veels te warme weer voor de tijd van het jaar. Marie-Louise zat zelfs in korte broek. En dan zeggen ze nog wel dat het tijdens de visserijdagen zo hard werken en koud is.

Vrijdag tijdens het kuilen vroegen we ons af hoeveel spiering we nou eigenlijk hadden. Al snel werden er pompstokken tevoorschijn gehaald en ontstond de enige echte spieringwaag. Met behulp van een limonadefles als gewicht konden we ongeveer inschatten hoeveel we gevangen hadden. 's avonds zijn we weer teruggevaren naar Workum zodat we er zaterdag waren voor de laatste visafslag en prijsuitreiking. Van de kuilschepen stonden wij op de 4de plaats. Ondanks enkele tegenslagen die we aan het begin gehad hebben kijk ik toch terug op een geweldige week zeilen.

Koos Eerden

Slag in de Rondte 2013

“Zeilen als de Vliegende Hollander, leven op het getijde-ritme, geen motor gebruiken, een week leven en werken aan boord van Trui. Om tijd te winnen wordt er de gehele dag en nacht gevaren en genavigeerd met behulp van een schijnwerper om de tonnen te kunnen zien. Tenminste, zo lang als het getij het toe laat.” Kortom: de Slag in de Rondte.

De Slag vindt altijd plaats in de 1e week van november, standaard de tentamenweek van de TU. Waar ik voorgaande jaren daarom niet kon, was het nu opeens wel mogelijk. Zo'n full-time bestuursjaar zonder tentamens heeft zo zijn voordelen!

Op zondagavond verzamelde de groep zich op Trui. Maandagochtend was de start: de haven uit en op naar het oosten! Het plan was om eerst zo snel mogelijk naar Noordpolderzijl te varen en dan van daaruit weer naar het westen. Mochten we er te lang over doen konden we dan Texel of Vlieland nog overslaan zodat we toch nog op tijd konden finishen. Jammer genoeg belandden we niet veel later bovenop een plaat en moest er een nieuw plan bedacht worden. Dat plan werd vooral veel 's nachts varen: iets wat we sowieso wel vaker zouden gaan doen deze week. Zo voeren we om half 8 – inmiddels was het toen al best donker – weer weg. Een aantal wantijen kwamen we netjes over, tot bij het Pieterburenwad waar we rond een uur of 4 's nachts vastliepen. De volgende ochtend vroeg voeren we verder naar NPZ en scoorden we onze allereerste punten.

Daarna dus verder naar het westen: op naar Schier! Daar 200m buiten de haven een anker uitgegoot en onszelf weer teruggetrokken na het knopen van een vlaggetje. Teruggetrokken ja.. motorgebruik mag natuurlijk niet tijdens de Slag. We probeerden vervolgens een stukje af te snijden maar botsten daarbij op een richel. We lagen wel goed vast: 10 uur 's avonds konden we pas weer weg. Dan maar overdag slapen en eten & 's nachts weer verder varen.

Die nacht ging de wind vooral hard aan, naar zo'n 8 bft terwijl we nog met een volle fok voeren.. Tijdens een overstag raakten we de fokkeschoot kwijt. Fok naar beneden halen in de hoge golven leverde ook wat

complicaties op. Met 3 man aan de neerhaler hangen deed hem uiteindelijk naar beneden krijgen. Ik was blij dat ik toen vast zat met een lifeline... Daarna snel opgehouden met zeilen, we wisten ook niet helemaal precies meer waar we zaten op dat moment en iedereen was inmiddels nat en er wel klaar mee. Bij het anker erin gooien en het strijken golfde het zwaard ook nog van Trui af. Gelukkig zit die vast met de zwaardval en na wat ervaring van afgelopen paasweekend was het zwaard er ook weer zo opgetakeld.

De volgende ochtend weer verder richting Ameland waar we ons vlaggetje hebben vastgeknoopt. De vlaggetjes van de andere boten hingen er al. Bij Ameland alleen wel ons kleine dregje overboord gegooit zonder dat die vastzat met een ankerlijn.. Nog een poging gedaan om hem terug te vinden maar helaas zonder succes. Diezelfde dag/avond (woensdag was het inmiddels trouwens) verder gevaren naar Terschelling. Er was windkracht 9 voorspeld maar het woei ongeveer windkracht 1 waar wij voeren.. Schoot dus voor geen meter op. Uiteindelijk precies op tijd de haven van Terschelling binnen gezeild: niet veel later trok de wind hard aan.

Donderdagochtend verder naar de Vriendschapston bij Texel. Daarna snel door naar het parcours bij Ameland. Na nog even stilgelegen te hebben eind van de middag, hadden we 's avonds de laatste punten binnen! In één keer doorgevaren naar Harlingen voor de finish. Uiteindelijk waren we er om half 3, waar we onder luid gejuich van de walcommissie de haven invoeren!

Natuurlijk direct tijd voor een landingsbiertje en daarna nog tijd voor feest bij onze burens, de Hollandia. Hier nog een leuk feestje gevierd! De bemanning was maar wat trots op ons, dat we met zo'n klein bootje het wad over waren gevaren!

Vrijdag heerlijk uitgeslapen en alles opgeruimd. Met een deel van de bemanning nog achtergebleven om de voorraden op Trui op te maken en zaterdag de prijsuitreiking mee te maken. We hebben dit jaar de rode bolletjestrui in de wacht gesleept: de winnaar van het bergklassement. Kortom, het langste vastgelegd op een plaat. Ondanks dat voor ons toch nog een snelheidsrecord!

Het was gaaf om zo lang op Trui te zitten en te leven op het ritme van het getij! Op naar de Zachtebedrace, onze 'eigen' race gebaseerd op de Slag. Net iets korter, nog meer tactiek en eerlijke concurrentie. Ik heb er zin in!

Marieke van der Tuin

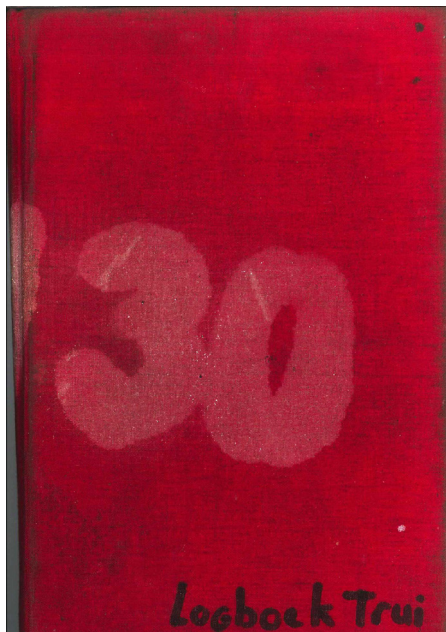
Uit het logboek: Bestuurs-bestuursweekend

dag 1 23-11-2013

Er hadden een aantal pieten de boot opgeruimd na het vorige weekend en ze hadden een aantal zeer van pas komende cadeautjes achtergelaten met een mooi gedicht van de sint. Vooral de volledig ingepakte kachel zorgde ervoor dat we het 's nachts lekker warm hadden. Maar er waren nog meer cadeautjes: Koffie, uien, dit logboek en de marifoon. We waren maar wat blij met Sint en zijn pieten.

's Morgens faalde de wekker helaas, dus we vertrokken iets later maar al snel voeren we richting de Ketelbrug, voortgestuwd door een zachte bries. Er scheen een lekker zonnetje en het was niet te koud. Na een tijdje was het tijd om het klaptopje zo te monteren dat hij vanaf beneden omgeklapt kon worden. Bijna ging Jasper de mast in, maar uiteindelijk was het toch Bram die omhoog werd gehesen.

Al gauw zagen we Urk opdoemen. Via Marktplaats had een Urker dregjes aangeboden en na een mailtje en een belletje door Marieke hadden we een afspraak staan. In een verlaten haventje in Urk legden we Trui aan en terwijl Joran erwtensoepp opwarmde liep de Stichting met Jasper naar een huis in Urk om de twee dregjes op te halen.

Na de soep voeren we naar de Ketelbrug. De marifoonantenne leek de onderkant van de brug zachtjes te aaien maar het klaptopje bleef gelukkig op zijn plek. Toen we een eindje verderop waren begon het al te schemeren. Tijd om het eten te maken. De lucht kleurde langzaam geel, oranje en roze. Toen het al best wel donker was waren we nog steeds aan het zeilen. Daarom besloten we maar wat olielampjes erbij te halen. Ondertussen werd op het voordek met een schijnwerper naar tonnetjes gezocht. Uiteindelijk voeren we het laatste stukje op de motor.

In Kampen parkeerden we de boot in de passantenhaven en deden we het kacheltje aan. Toen we helemaal opgewarmd waren en een borrel hadden gehad besloten

we Kampen te gaan verkennen. Na een tijdje rondgelopen te hebben langs chique maar ook foute kroegen, kozen we voor Café de "pub". Hier begonnen we met pils en Erdinger voor de liefhebbers. Al gauw werd het uitgebreid met Amaretto en blufdobbel.

Naast ons was het ook gezellig. Er was een vrijgezellenfeestje bezig met een dikke matroos in een te klein leren pakje. Op de vraag van Joram aan de barman (5 sterk random) antwoordde deze: "Ik kan ook embryo's maken". De combinatie van een oranje bittertje en advocaat was erg apart. Na nog een strafdrankje van Roderik, liepen we terug naar de haven en gingen we weer aan boord.

Johan, Jeppe, Diede Jasper, Marieke, Bram, Roderik, Joram, Yvonne

VVT artikelen afgeprijsd!

Zoals je wellicht wel weet verkoopt de VVT diverse gave artikelen. Van deze artikelen zijn er nu een aantal in prijs verlaagd. Bovendien kun je nu met onderstaande kortingsbon een gratis frisbee verkrijgen. Wanneer je iets wilt kopen kun je een e-mail sturen naar vvt@bu130.nl of een van onze bestuursleden aanspreken.

Frisbee:

Opblaasfrisbee met de tekst "Vriend van Trui". Neem mee op vakantie of zeiltocht voor gegarandeerd plezier.

Van: €4,- Nu voor: €2,-

Poster:

Stoere poster van Trui die door de golven ploegt gemaakt door Hugo Schuitemaker.

Van: €10,- Nu voor: €5,-

Lustrumboek 2010:

Boek uitgegeven bij het lustrum van 2010.

Van: €20,- Nu voor: €10,-

Voordeelpakket: Schipperstrui + Poster + Frisbee

Koop een 100% wollen schipperstrui samen met een poster en een frisbee.

Nu voor: €43,-

+

+

VVT Aanbieding

Met deze bon ontvang je één gratis frisbee bij aankoop van een Schipperstrui, Kiel, Shirt, Lustrumboekje of Poster.

Deze aanbieding is geldig tot 1 juni 2014.

Maximaal 1 frisbee per persoon.
Niet geldig in combinatie met het voordeelpakket.

Het avontuur met de kuilstok deel 1

Een kuil hebben we al, voor de lijnen kunnen we wat oude vallen pakken, gewichten hebben we ook, de lopertjes worden in elkaar gelast. Het enige dat we nog missen is de kuilstok. We kunnen vast Bertien nog wel een jaartje vragen om hem te lenen. Maar Bertien had een beter aanbod, IJsbrand wilde van zijn kuilstok af. En ja, wij mochten hem hebben.

Zo begon begonnen de voorbereidingen van afgelopen visserijdagen. Een geweldig gevoel om met compleet eigen materiaal te vissen. Helaas duurde deze euforie te kort. Na 2 dagen begaf de kuilstok het, deels door een gewaagde manoeuvre, deels doordat de stok na 9 jaar in het water niet helemaal ok meer was. De rest van de week hebben we met een andere geleende stok gevist en bedachten we dat zo'n stok nou ook weer niet zo ingewikkeld is.

De smaak van een eigen kuilstok was te pakken en het idee dat we er een zelf kunnen maken ook. Voor de juiste maten hadden we de stok van Bertien en IJsbrand gemeten. We hebben tussen de 8.25 en 9 meter lengte nodig en ongeveer 9 tot 12 cm in diameter. Het liefst natuurlijk mooi recht. Dus nu op zoek naar een geschikte boom. Maar waar?...

Het antwoord kwam onverwacht snel. Jasper van Vliet ging zijn verjaardag vieren met een dag bommen zagen bij de Kaapse Bossen voor Natuurmonumenten. Natuurlijk had ik daar wel zin in, en gelijk heb ik ook maar gevraagd of daar toevallig een naaldboom van 9 meter met de juiste dikte bij zat. Je weet maar nooit. We gingen eiken boompjes omhakken die zeker niet geschikt waren. Maar Jasper heeft blijkbaar behoorlijk wat credits bij Natuurmonumenten. Omdat we een dag hard kwamen werken konden mochten we een mooie douglas uitzoeken. We hebben er gelijk een uitgezocht en gemarkeerd.

Toen begon het idee dat we zo onze eigen kuilstok gaan maken pas echt reëel te worden. Maar hoe krijgen we zo'n ding dan in Rotterdam waar de boot ligt. Daar hadden we meerdere opties voor bedacht:

Vragen of het leger een oefenobject nodig heeft om transporten met een helikopter te oefenen. Helaas hadden we daar niet echt de juiste connecties voor.

Met de trein, de boom via de raampjes tegen de zijkant aan trekken, en hopen dat het goed gaat. Misschien een beetje tricky, daarnaast moet de boom dan eerst naar het station en niet alle treinen hebben ramen meer.

Via een rivier, met een bootje ernaast. Maar dan moeten we een bootje daar hebben waarmee we ook op de Maas kunnen.

Op de fiets, zoals we ook de kluiverpaal normaal naar de sport- en cultuurdag op de OWEE brengen. Maarja dan is 100km wel ver weg.

Een lange kar regelen, minstens 6m. En dan nog iemand hebben die dat mag rijden en een sterke auto.

Uiteindelijk hebben we de laatste optie genomen. Martijn bleek een BE rijbewijs te hebben, Joram een krachtige auto. En na behoorlijk wat googlen en rondbellen hadden we een kar, 8 meter zou moeten voldoen. De heen en weer rij constructies waren vrij snel in elkaar gezet. Jasper organiseerde dat we materiaal hadden om de boom om te zagen, te schillen, en uit het bos te trekken. Ik regelde gesmeerde broodjes voor de lunch. Bas zette zijn auto in om de extra mensen die niet met de aanhangwagen mee gingen te vervoeren. Kortom iedereen droeg een steentje bij. In totaal bestond het actie team uit 8 man: Jasper, Bas, Martijn, Joram, Jelle, Stefan, Johan en ikzelf.

‘s Ochtends kwamen we bij het bos aan, en met telefonische instructies van Jasper liepen we naar het perceel met onze boom. Al vrij snel vonden we hem terug, herkenbaar aan de gele K van kuilstok. Jelle deed een meting, en schatte de boom op 22 meter hoog. Inmiddels kwam Jasper ook aangereden met al het gereedschap. Allereerst moest de boom plat. Jasper had hiervoor een kettingzaag meegenomen, gelukkig. En terwijl Stefan het pad in de gaten hield haalde Jasper de boom om. Daarna begon het uitmeten welk stuk we wilden hebben. Jelle zat er met zijn schatting 20 cm naast, de boom was 21.8 meter. De rechtste 9 meter werd uit de boom gezaagd voor de kuilstok zelf. De top, nog eens 8 meter, namen we mee voor nog een eventuele boom of bezaanstutter. Met haalmessen konden we de bast van de boom verwijderen. Het duurde even voor we de slag te pakken hadden, het was geen licht werkje. Gelukkig waren we met velen dus werd er regelmatig gewisseld. De kale stokken konden we met de trekker uit het bos trekken en naar de wachtende aanhangwagen slepen. Met 5 man werd de boom op de kar getild en met spanbanden vast gezet. Vervolgens vertrok het konvooi naar Rotterdam. In Rotterdam hebben we de bomen op de helling achter gelaten. Klaar om geschaafd te worden. Hoe dat gaat zal ik in de volgende Bulletalie beschrijven.

Marie-Louise Brantjes

Bij de Olielamp: Gert Jan Luijendijk

In deze rubriek interviewt Martijn elke keer weer een andere botteraar. Deze keer reisde hij af naar Amersfoort om daar Gert Jan te ontmoeten.

Hoe ben je bij de botter terecht gekomen?

Gert Jan is op een wat merkwaardige manier in contact gekomen met Trui: “Ik ben in het najaar van ‘75 op verzoek een keertje mee geweest naar Nieuwe Delft, met een oud schoolgenoot van me. Die was al lid en wist dat ik op de middelbare school in de scholierenvereniging had gezeten. De Nieuwe Delft zocht nieuwe bestuursleden en zodoende ben ik, 5 minuten voordat ik secretaris werd van Nieuwe Delft, geïnaugureerd.” Eenmaal lid van Nieuwe Delft was het nog maar een kleine stap naar Trui. “Een aantal mensen van Nieuwe Delft riep in de zomer van ‘76: ‘Goh, we gaan botteren, ga je mee?’ Ik wist niet wat een botter was, had de botter nog nooit gezien. Ik had wel eens gezeild met een 16 kwadraat en een Centaur, maar een botter? Dat nog nooit.” Door de weinige wind werd er die week helaas weinig gezeild en veel gemotord, maar hij had wel de smaak te pakken.

“Daarna ben ik nog een paar keer mee geweest, maar eigenlijk het jaar daarna al was er de behoefte om een paar gaten te vullen op de botter van een oud-schipper die hij samen met een paar vrienden had gekocht. Ik heb toen vijf weken lang met die botter

gevaaren met een groep moeilijk opvoedbare kinderen waaronder een stel opgeschoten jongens die liever in de kroeg zaten dan dat ze gingen varen. Dat jaar heb ik ook de Westwalrace gevaaren met die botter en heb daarmee een geweldige hoeveelheid ervaring opgedaan. Daarna voer ik toch wat meer met Trui, mede ook doordat ik toen verantwoordelijk was voor de verhuur en het onderhoud van Trui.”

Kreeg je dat een beetje rond gewerkt in je eentje?

“Degene die de verhuur voor mij had geregeld had daar administratief en organisatorisch een zootje van gemaakt. In de vier jaar dat ik ermee bezig was, heb ik dat gat met moeite kunnen inlopen. Toen heb ik heel nadrukkelijk geleerd hoe kwetsbaar dat schip is en dat als je dat niet heel strak organiseert, je dan niks te makken hebt. We konden het eerste jaar de verzekering betalen en het zeil waar een gat in zat laten maken, maar toen was het geld gewoon op. Dat was lastig.” Het jaar daarop zit Gert Jan weer in het bestuur van Nieuwe Delft, deze keer als penningmeester. “Trui stond als kapitaal totaal niet in de boeken en dat leverde op een gegeven moment een probleem op. De waarde van de botter werd namelijk zo langzamerhand meer dan de jaaromzet van de Bolk. Toen heb ik vanuit het bestuur voorgesteld om dat op een andere manier te gaan doen. Dat werd ook hoogst noodzakelijk toen Trui in Urk zonk en we direct geld nodig hadden. Toen hebben we er een stichting van gemaakt en een paar ouders zo gek weten te krijgen dat ze zich garant stelden voor een lening. Daarmee konden we vervolgens echt aan de slag gaan.”

Weg met dat witte voordek!

“Dat was de tijd waarin dat hele groepje kwam van Freek, Miel, Ernst Bolt en Gerard; dat was een groepje scheepsbouwers. Er moest het nodige werk gedaan worden en daar stonden zij wel voor open. Er kwam toen het idee om de botter in Delft op de kant te zetten en het hele dek te gaan vernieuwen. De jongens konden dat met hun handigheid en inzicht organiseren. Ik wil niet zeggen dat ik twee linkerhanden heb, maar op die manier daarmee om gaan... Ik heb wat dingen er omheen georganiseerd en zij deden verder de hele planning en inkoop enzovoorts. Elk weekend strak waren ze aan het timmeren.” En dat was nodig ook: “Iedereen kende Trui met een wit dek. Elk voorjaar werd er namelijk een nieuwe laag witte wegenreverf op de multiplex platen gesmeerd. Geweldig spul. Heel snel droog en ook vrij goed waterdicht, maar goed, het was natuurlijk niet wat het zou moeten zijn. Die restauratie is op dat moment het behoud van het schip geweest. Het zou nog best eens kunnen zijn dat ik in een stuk van de oude voorstevens hier heb liggen. Dat zijn zo van die dingen. Het is een heel bijzondere tijd geweest voor mij.”

Hoe liep de verhuur indertijd eigenlijk?

“In de paar jaar dat ik er fanatiek mee bezig was, was dat erg wisselend. De ene keer hielden we ergens in maart de Trui-reünie en hadden we aan het einde van die avond de hele zomer plus een aantal weekenden ingepland. Het jaar daarna hadden we met bedelen en soebatten net een enkele week vol. Als het echt niet lukte, paktten we zo’n weekend wel eens met een aantal enthousiastelingen en gingen we oefenen om wat schipperservaring op doen. Maar dat is natuurlijk niet de bedoeling, je wilt toch die inkomsten binnen halen. Dat was een van de redenen dat we eerst de stichting hebben opgericht en daarna de Vereniging Vrienden van Trui. Dan heb je namelijk een adressenbestand met mensen die kun je uitnodigen. Je kunt ze een donatie vragen en vervolgens ook vragen of ze niet een weekje of een weekend willen varen. Zeker in de beginperiode dat het een beetje slapjes was, deden we dat op die manier. Het is ongelooflijk plezierig om te zien en nu ook te horen dat het nog steeds zo goed gaat.”

Hoe ging het ondertussen met je studie?

“Ik heb bouwkunde gedaan met als specialisatie restauratie, dus was ook bezig met de monumentenwet enzovoorts. In die periode probeerden we vanuit Vereniging Botterbehoud waar ik toen secretaris van was de status monument te krijgen, maar dat kan op grond van de wet helemaal niet. Want een beschermd monument moet een onroerende zaak zijn en dan moet je natuurlijk niet over bootjes gaan praten. Ik wist wel her en der de wegen binnen de rijksdienst en voorzichtig ook wat binnen het ministerie. Vandaar dat er veel tijd werd gestopt in de contacten met de FONV waar we parlementariërs uitnodigden om met de schepen mee te komen varen. Dat is voor het eerst gedaan met de eerste Sail, in Amsterdam in ‘75. Dat was een groot succes, maar heeft me wel een paar jaar van de studie gekost. Aan de andere kant heb ik daar wel een aardig netwerk aan overgehouden, plus dat ik heel veel heb kunnen varen, vooral met de MK 58 van Arie de Waart. Dat was een groots genoegen.”

Op stap met het Gerrit van der Veen College

“Heeft Freek de vorige keer nog verteld over onze tocht met het Gerrit van der Veen College? Dat was ook een geweldige ervaring. Toen was hij maatje bij mij. We zouden moeten vertrekken vanuit Muiden. De paar dagen ervoor was het zwaar weer. Vanuit Enkhuizen er pal tegenin, windkracht 7-8 naar Muiden, dat haalden we niet. Dus wij kwamen verwaaid in Hoorn terecht net als acht of negen andere schepen. Na wat geregeld kwamen de ouders en die scholieren naar Hoorn toe. Ik geloof dat we zes of zeven jonge dames aan boord hadden, twee knulletjes en een lerares. Geweldig was dat, wat hebben we genoten! We waren bekaf aan het eind van de week, want

die dames, het enige wat ze deden was in dat vooronder zitten. Eentje had een ghettoblaster bij zich en ze hebben geloof ik drie sets batterijen er doorheen gejast, in die vier dagen dat ze aan boord geweest zijn en een boel chips en drop gegeten. Weken daarna nog hebben we daar de restjes van tussen de matrassen teruggevonden. Vervolgens op de terugweg, ik denk dat we nog een klein uur van Hoorn verwijderd waren, komt de eerste dame op het dek kijken, zo van: zijn we er al bijna. Op een gegeven moment komen we in de buurt van de haven, gaat dat kopje naar beneden en daar stonden ze dan met de hele club, keurig geschilderd en in hun uitgaanstenu, klaar voor de discotheek. Geweldig!”

Visserijdagen

“Wat ik alleen nooit zelf heb gedaan zijn de Visserijdagen. Dat was eigenlijk meer een pakkie aan van Ger Bakker. Hij ging naar de Visserijdagen in Workum toe, en Wim Mendelts, die was daar ook heel fanatiek in. Vanuit Botterbehoud heb ik nog wel een paar keer gevist. Bij het lustrum hebben we voor het eerst met de nodige moeite een visserijvergunning weten te krijgen. Toen hebben we met wat oud-vissers eerst gekuild en daarna wat hoekwant gezet. Ongelooflijk wat een techniek. De handigheid van de oude baasjes die dat al jaren en jaren niet meer gedaan hadden, maar gewoon nog dat automatisme. Geweldig! Dan merk je dus pas waarom het schip is zoals het is. Dat heb ik dus niet met Trui gedaan, maar wel met andere schepen. Aan de ene kant was het een genoegen, aan de andere kant... Het is wel beulen hoor! Zelfs met 15 kg vis erin, om dat net binnen te halen, jongens! Maar een hele hoop gaat weer overboord, dus wat je uiteindelijk overhoudt is drie keer niks. Toen ik begon had je nog behoorlijk wat van die vissers die er nog waren, die ook nog echt op zeil gevist hadden. En die keken het heel vreemd aan. Wat bezielt die jonge gasten om met zo’n botter... Je moet toch dolblij zijn dat je al die rotzooi, al die ellende achter je kunt laten. Wat willen ze in hemelsnaam?”

Heb je nu nog af en toe tijd om te zeilen?

“Hoogstzelden. Eigenlijk niet meer vanaf het moment dat Arie zei: ‘Ik heb het schip verkocht.’ Toen zat ik met het werk ook net in een periode dat ik eigenlijk twee banen had en dus weinig tijd. Jarenlang hebben we aan alle wedstrijden meegedaan waar we maar aan mee konden doen, zolang het maar op ruimer water was en we maar in een lang weekend heen-en-weer konden.. En alle weekenden waarin er geen wedstrijden waren, dan waren we zelf aan het varen. Af en toe denken we: waar hebben we ooit de tijd vandaan gehaald dat we zoveel konden gaan varen? Dat had voor ons toen prioriteit kennelijk, dus dat was makkelijk in te plannen. Zo gaat dat dan op een gegeven moment.”

Zou je nog eens met Trui willen varen?

“Dat is best een keer leuk, maar op dit moment zit het nog niet in mijn systeem om dat te organiseren. Ik ben er niet mee bezig. Wie weet, ongetwijfeld komt het wel weer een keer.”

Wat wil je de huidige botteraars meegeven?

“Blijf enthousiast, geniet gewoon van wat er om je heen gebeurt. Kijk naar die kleine dingen en ja, doe voorzichtig. Een ongeluk zit toch in een klein hoekje. Als het nou mooi weer is en het zonnetje schijnt met een windkrachtje 4-5. Dat is prachtig. Maar we hebben ook in zware stormen gezeten. Dan geniet je weer van het moment dat je weer in de haven bent en denkt: ‘yes, gehaald’. Dat is dan toch ook weer een mooie dag.”

Wie zou ik hierna kunnen interviewen?

“Lars Doornbos zou leuk zijn. Zijn vader heeft ons een aantal keren door garant te staan gewoon een stap verder geholpen en Lars heeft zelf ook een tijd gevaren. Toen ik naar Delft kwam zat hij daar al een tijdje en heeft ook veel geschipperd. Ik kan me nog goed zijn rust herinneren. Dat heeft diepe indruk achter gelaten.”

In deze Bulletalie paste helaas niet het hele interview met Gert Jan. Lees het volledige verhaal op bu130.nl/olielamp

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

giro: 3030194
KvK: S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Marieke v/d Tuin 06-31051029

Secretaris:
Diede Ridder 06-22881595

Penningmeester:
Jeppe Bijker 06-33149435

Commissaris Onderhoud:
Johan Zielman 06-22597588

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletatie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
giro: 9356042
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Guus Bening

Secretaris
Roel Daatselaar

Penningmeester:
John-Alan Pascoe

*Commisaris Bulletatie en
Activiteiten:*
Koos Eerden

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletatie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de bulletatie, mail even naar Bulletatie@bu130.nl met je (potentiele) stukje.

Opkomend Tij

22-23	maart	Klussersbedankweekend
29-30	maart	Mio opleidingsweekend
5-6	april	Inschrijfweekend
10-11	april	Varen naar Amsterdam
12-13	april	Inschrijfweekend
18-21	april	Inschrijfweekend Pasen
25-28	april	Zachtebedrace
3-5	mei	Inschrijfweekend / Verhuur
10-11	mei	Inschrijfweekend / Verhuur
17-18	mei	Inschrijfweekend / Verhuur
24-25	mei	Kenterschootrace
21-28	juni	Zomerweek 1
28-5	juni / juli	Zomerweek 2
5-12	juli	Zomerweek 3
12-19	juli	Zomerweek 4
19-26	juli	Zomerweek 5
26-2	juli / augustus	Zomerweek 6
2-9	augustus	Zomerweek 7
9-16	augustus	Zomerweek 8

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

